

den hele 3die Pæsus, der begynder med Ordet „Brandfogden“ og ender med Ordet „Rakkelovnsrør“, gaaer ud. Antages derimod Udvalgets 1ste Forslag til § 30 ikke, er der for dette Tilfælde foreslaaet, at i 3die Pæsus forandres Ordet „Rakkelovnsrør“ til „Brandredskaber“. Udvalget har antaget, at Forandringen: Udskyddelsen af Ordet „Rakkelovnsrør“ ligefrem maae være en Følge af, hvad Landstinget forrige Gang vedtog, nemlig at der ved disse Brandslyn ikke skal undersøges, hvorvidt Rakkelovnsrørene ere rensede, og det er derfor forekommet Udvalget, at det endog næsten maa ansees som en ligefrem Følge af Uffevebtægtelsen af det 1ste Forslag, at man maatte gjøre den foreslaaede Forandring i 3die Pæsus, der gaaer ud paa, at der istedetfor „Rakkelovnsrør“ sættes „Brandredskaber“. Det synes naturligt, at Brandredskaberne ligesaa vel eftersees om Foraaret som om Efteraaret. Jeg skal med disse faa Ord anbefale det stillede Forslag til det høitærede Thing.

Betf: Det har været mig særdeles hjært at see, at Udvalget har stillet dette Forslag. Det lemper en heel Deel de besværlige tvangsmæssige Forhold og Foranstaltninger, som Brandfogden har at varetage, og det stemmer noget nær med den Tankegang, jeg har havt, og som jeg har tilladt mig under Sagens 2den Behandling at fremstille. Den Tvang, at Brandfogden den ene Gang om Aaret alene skal undersøge Bygningerne, falder bort, hvis dette Forslag bliver antaget, og det bliver da saaledes, at han Efteraar og Foraar skal i Forening med to Mænd, som udnævnes af Sogneforstanderskabet, foretage Brandslyn. Vel er det saa, at han personlig skal være tilstede, men naar man tager Hensyn til de praktiske Forhold, da ligger det i saa Fald meget nærmere, at han vil kunne forvisse sig om, at der er iagttaget tilbørlig Forsigtighed og Ordren, og jeg har da mere Anledning til at kunne haabe, at Forholdet herefter lettere vil kunne gaae over til praktisk at ordnes paa den Maade, at en Deel af disse Brandslyn vil kunne overlades til enkelte Folk, hvilket jeg tidligere har tilladt mig at udtale som ønskeligt. Derfor som det da saaledes kunde blive muligt at faae

Brandfogder, der vilde varetage Forretningerne med fuld Samvittighedsfuldhed, og der dertil kunde findes Folk, som være dygtige og paalidelige, saa var der tillige Haab om, at Posterne kunde blive Tillidsposter, og den Betyngelse, der maa være i at have dygtige Brandfogder, vilde virkelig komme tilstede. Jeg kan ikke noksom anbefale dette Forslag, og jeg skjønner ikke, at der kan være nogen Grund til, at Thinget ikke skulde ville gaae ind derpaa.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til § 30:

At der i 1ste Linie imellem Ordene: „Hvert“ og „Efteraar“ indskydes: „Foraar og“ vedtoges med 24 Stemmer imod 8.

Derved anfaaes

Forslag af Udvalget til samme Paragraph:

At Ordet „dette“ i første Linie af anden Pæsus forandres til: „disse“

og at hele 3die Pæsus: „Brandfogden . . . Rakkelovnsrør;“ udgaaer.

som vedtaget uden Afstemning, samt

Forslag af Samme til samme Paragraph:

At det sidste Ord i 3die Pæsus: „Rakkelovnsrør“ forandres til: „Brandredskaber.“ som bortfaldet.

Derefter sættes Endringsforslaget til § 37, samt selve Paragraphen under Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal blot bemærke med Hensyn til Forslaget til § 37, som gaaer ud paa, at der skal tilføies de Ord „fra Gaardene“, at hvis noget Saadant ikke kommer ind, vilde det efter Ordene i den ved Thingets Beslutning ved forrige Behandling indkomne Pæsus, see ud, som om der ogsaa fra ethvert Beboelsessted paa Landet skulde afgives Heste og Vogn. Meningen har naturligvis kun været den, at der skal afgives Heste og Vogn, hvor saadanne findes, og ikke at paalægge enhver Beboer at stille Heste og Vogn. Jeg troer ikke, at der behøves videre til Anbefaling for dette Forslag.